

Spurve under Taget

Med Karin Vellemsø
og Ebbe Rode

Manuskript og Illustration:
Charles Tharnøe

max Lønn
13

Charles Tharnæs

præsenterer

Karin Nellemose og Ebbe Rode

i

Spurve under Taget

En Fortælling fra de graa
Gaders Sommer, bygget over Skuespillet
af samme Navn

Manuskript og Iscenesættelse:

Charles Tharnæs

Musik: Emil Reesen

Fotografi: Aage Willrup
Ass. Annelise Reenberg

Tone: Hans Olsson og Børge Funck-Jensen

Dekorationer: Max Louw

Kopi: Johan Ankerstjerne A/S

Karin Nellemose

Dette er en lille dagligdags Fortælling fra de graa Gaders Sommer. De to unge Mennesker, vi her stifter Bekendtskab med, er saare almindelige, ligesom plukket frem af Menne-skevrmlen i en Forstadsgade, men ser vi nærmere paa dem, kan det jo være, at vi opdager, hvor kønt og rigtigt det *almindelige* er. Deres anonyme, hverdagsgraa Tilværelse har ogsaa sin Poesi, den nemlig der altid er i to unge Sind, som en god Skæbne med Sans for Lune har anbragt oppe under Taget lige overfor hinanden i en Baggaard, medens Sommersolen bifaldende ser til ...

Det er komisk at tænke paa, at der virkelig har været en Tid, hvor man kendte noget, der hed »uægte« Barn. Betegnelsen faar virkelig En til at tænke paa f. Eks. forloren Skildpadde, der jo som bekendt ikke er Skildpadde. Bevares, der vil altid findes uægte Mennesker, men man har dog gjort den epokegørende Opdagelse, at »uægte« ikke er noget, spæde Børn er, men at det er en Egenskab, man erhverver sig med Aarene, for til sidst at beherske den til Fuldkommenhed som Voksne.

Denne unge Pige vilde være ringere, end hun er, uden sit Barn. Barnet er hende baade en Byrde — og det, der bærer hende —.

De Genvordigheder, hun og hendes Ven her er ude for, er hverken store

eller mystiske, men store nok til, at vi kan se to unge, sunde Sind og to Hjerter, der absolut ikke er gallaklædte — men ikke desto mindre iført den kosteligste Dragt, nemlig Kærlighedens — den røde.

Og medens Junisolen lyser over Landet, nipper de to Baggaardsspurve til de Sol-Smuler, der falder ogsaa til dem fra Sommerens rige Bord —, nipper som de haardføre Spurve, de er ...

Saa være da denne Film en Hilsen og et Haandtryk til de unge Mennesker, der lever deres Liv dér, hvor Skæbnen satte dem.

Ikke paa Solsiden af Tilværelsen maaske!

Men hvad gør det?

Kraften, Livet og Solen er jo i dem selv —.

Christ Thomsen

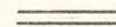

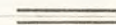
Ebbe Rode

Personliste:

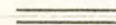
Mathilde, en ung ensom Pige Karin Nellemose
Carl, en ung ensom Mand Ebbe Rode

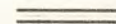
Sommerkjær, Blomsterhandler og
Inkassator Rasmus Christiansen
Port-Sheiken John Price
Olsen, en vred Hundemand Valdemar Møller
Fru Olsen, hans flittige Kone Petrine Sonne
En halvvoksen Pige Helle Virkner

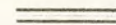
Ernst, Sømand Jørn Jeppesen
Viggo, hans glade Kammerat Jens Kjeldby
Ellen, Mathildes ligeglade Veninde .. Tove Bang
En Gaardmand Henry Nielsen

Og endelig *Barnet*, der baade er Ma-
thildes Byrde, og det der bærer
hende Vibeke

Desuden en Del Mennesker, man heldigvis ikke kan undgaa
at møde i Tilværelsen.

Handlingen:

Her er ingen Mord, ingen stjaalne Diamanter, ikke Antydning af Veksel-falsk eller ægteskabelige Konflikter. Nej, en ung Pige er kommet til den store By fra en lille By. Hun har lyttet lidt for meget til en Sømands lidt professionelle Lyrik en Sommeraften, hun har danset lidt med ham, har drukket lidt mere Vin end hun er vant til, og endelig er hun frisk som Engene omkring den By, hun kommer fra, hun kender intet til det Skakspil, der hedder Flirt —, og saa skal man da tabe Partiet i første Omgang...

Sømanden gør, hvad Sømænd skal — han sejler igen. Og Pigen er alene i den store By. Hun faar et Barn, men inden hun faar det, gennemgaar hun de mange Kvaler, som vel de fleste svigtede unge Piger gennemgaar. Skal hun følge det Raad at faa det »fjernet«, som det kaldes. Nej! hun tager, som det sunde Menneske hun er, den Beslutning at faa sit Barn og blive rigere ved det, saa underligt det kan lyde midt i hendes Fattigdom.

At hun kommer til at bo paa en Kvist i en Baggaard, er da kun natur-

ligt, og hvad der er ligesaa naturligt, ja næsten naturbestemt, er, at der paa Kvisten lige overfor bor en ung Mand, der er meget optaget af Vinduet lige overfor, og som er lige forelsket i hende og i hendes søde Unge.

Han er ikke længe om at opdage,

Helle Virkner

hvor hun arbejder, nemlig i en Blomsterforretning med det forunderlige Navn: »Rosenbusken«. Den indehaves af en Foreteelse af et Mandfolk, der hedder Sommerkjær. Her henvender den unge Mand sig, allierer sig med Blomstermanden og forærer hende gennem ham en Barnevogn. Han har nemlig blandt andet lagt Mærke til, at hun altid gaar og slæber paa Barnet...

Blandt de mange rare Mennesker i Ejendommen, hvor de bor, er der imidlertid ogsaa En, der ikke er rar. En Sheik, der ogsaa synes om Pigen. Men da hun afviser ham, udspreder han et mindre pænt Rygte om hende. Et Rygte, der er lige ved at blive Skyld i, at de to unge Mennesker paa Kvisten ikke naar længere end til at blive Genboer. Men samme Sheik er ikke særlig monogam (det er Sheiker vist ikke), et lille Pige-barn i Gaarden, som han ogsaa bærer med sine Tilnærmelser, fortæller den unge Mand Sandheden, og Sheiken stifter Bekendtskab med

hans Smedenæver... Og de to Spurve oppe under Taget forenes... som Spurve jo skal, og Barnet faar en Far og den unge Pige en Mand: Og en Mand, de begge to kan være tilfredse med...

Og i Selskab med Sommerkjær gaar de to unge Mennesker med Barnet i Klapvognen ud i Livets Solskin, medens de rigtige Spurve kvidrer i Kastanietræerne over deres Hoveder.

Karin Nellemose

Elbe Rode

Rasmus Christiansen

John Price

Karin Nellemose og Vibeke